

Statystyka opisowa

Martyna Śpiewak Bootcamp Data Science

Statystyka

Statystyka jest zbiorem metod służących

- · gromadzeniu,
- prezentacji,
- analizie,
- interpretacji

danych, w celu podejmowania decyzji.

Termin statystyka obejmuje:

- statystykę teoretyczną;
- · statystykę stosowaną.

Statystyka opisowa

Statystyka opisowa – gałąź statystyki stosowanej, zajmująca się

- · wstępną analizą danych, oraz
- wnioskowaniem statystycznym, czyli metodologią wyciągania wniosków na temat pewnych właściwości badanej zbiorowości na podstawie dostępnych danych.

Podstawowe pojęcia

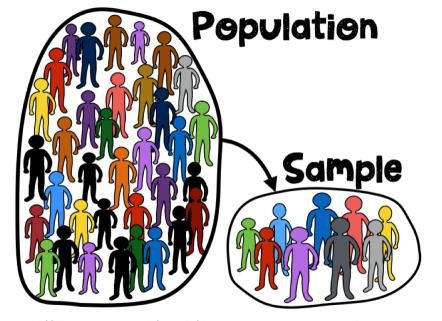
Populacja — zbiór elementów: osób, przedmiotów, zjawisk.

Cecha — własności elementów rozważanej populacji, w praktyce możemy mieć do czynienia z dwojakiego rodzaju cechami:

- cecha jakościowa właściwość niemierzalna (np. kolor oczu, marka samochodu, stan cywilny);
- cecha ilościowa właściwość mierzalna (np. waga, wzrost, wielkość zarobków).

Próba — podzbiór populacji.

Obserwacja, pomiar — wartość cechy, wyznaczona dla danego elementu próby.

Podstawowe pojęcia

W celu uzyskania informacji o rozkładzie interesującej nas cechy można prowadzić badanie:

- · pełne badanie wszystkich elementów populacji,
- częściowe badanie pewnego podzbioru populacji (próby).

Próba reprezentatywna — rozkład cechy w próbie nie powinien różnić się istotnie od rozkładu cechy w całej populacji.

Próba losowa — próba utworzona z elementów, które zostały wylosowane z elementów populacji.

Próba losowa prosta — wszystkie elementy populacji mają jednakowe szanse dostania się do próby.

Rozkład empiryczny cechy

Punktem wyjścia każdego wnioskowania statystycznego i podstawą wszelkich analiz statystycznych dotyczących badanej cechy jest **rozkład empiryczny** tej cechy.

Pojęciem tym określamy przyporządkowania poszczególnym wartościom cechy, obserwowanym w próbie, liczności lub częstotliwości ich występowania.

Metody opisu danych jakościowych

Rozkładem empirycznym liczności dla danych jakościowych nazywamy zbiór par uporządkowanych

$$\{(C_i, n_i) : i = 1, \ldots, k\},\$$

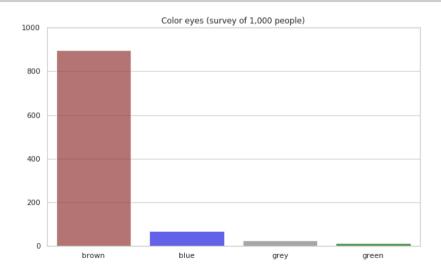
gdzie C_1, \ldots, C_k oznacza rozłączną i kompletną listę kategorii odpowiadających możliwym wynikom obserwacji, natomiast n_1, \ldots, n_k są licznościami obserwacji dla odpowiednich kategorii.

Rozkładem empirycznym częstości dla danych jakościowych nazywamy zbiór par uporządkowanych

$$\{(C_i, f_i = \frac{n_i}{n}) : i = 1, \dots, k\},\$$

gdzie C_1, \ldots, C_k oznacza rozłączną i kompletną listę kategorii odpowiadających możliwym wynikom obserwacji, natomiast f_1, \ldots, f_k są częstościami obserwacji dla odpowiednich kategorii, przy czym $n = n_1 + \ldots + n_k$ jest licznością próby.

Przykład wizualizacji rozkładu empirycznego liczności przy użyciu wykresu słupkowego

Metody opisu danych ilościowych

Załóżmy, że próba liczby n obserwacji. Przyjmijmy, że w próbie występuje k różnych wartości w_1, \ldots, w_k , przy czym $1 \le k \le n$.

Załóżmy dodatkowo, że wartość w_i występuje w próbie dokładnie n_i razy, przy czym oczywiście zachodzi $n_1 + \ldots + n_k = n$.

Dystrybuantą empiryczną nazywamy funkcję

$$F_n(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla } x < w_1 \\ \frac{1}{n} \sum_{j=1}^{i} n_j & \text{dla } w_i \le x < w_{i+1} \\ 1 & \text{dla } x \ge w_k, \end{cases}$$

gdzie i = 1, ..., k - 1.

W praktyce dystrybuantę empiryczną wyznacza się zwykle jedynie dla prób o stosunkowo małej liczności lub dla prób składających się z obserwacji przyjmujących niewielką liczbę różnych wartości.

Przy dużej liczności próbki, w celu ułatwienia analizy, dane grupuje się w przedziały klasowe (klasy), tworząc tzw. szereg rozdzielczy.

Liczbę klas k dobiera się w zależności od liczności próbki n. Zazwyczaj zaleca się, aby

$$\frac{3}{4}\sqrt{n} \le k \le \sqrt{n}$$

Jeżeli przyjmuje się, że klasy będą miały jednakową długość, wówczas długość klasy *b* wyznacza się ze wzoru

$$b=\frac{X_{n:n}-X_{1:n}}{k},$$

gdzie $X_{1:n}$ i $X_{n:n}$ oznaczają, odpowiednio, najmniejszą i największą obserwację w próbie.

Jeżeli przyjmuje się, że klasy będą miały jednakową długość, wówczas długość klasy b wyznacza się ze wzoru

$$b=\frac{X_{n:n}-X_{1:n}}{k},$$

gdzie $X_{1:n}$ i $X_{n:n}$ oznaczają, odpowiednio, najmniejszą i największą obserwację w próbie.

number klasy	granice klas	X_i^0	n _i	fi	cni	cf _i
1	[19.5, 20.6)	20.05	6	0.15	6	0.15
2	[20.6, 21.7)	21.15	7	0.175	13	0.325
3	[21.7, 22.8)	22.25	12	0.3	25	0.625
4	[22.8, 23.9)	23.35	10	0.25	35	0.875
5	[23.9, 25.0]	24.45	5	0.125	40	1.0

Tradycyjny szereg rozdzielczy jest tablicą zawierającą:

- · granice klas,
- · środki przedziałów klasowych x_i^0 , przy czym x_i^0 wyznacza się wzorem

$$x_i^0 = \frac{\xi_i^- + \xi_i^+}{2},$$

gdzie ξ_i^- i ξ_i^+ oznaczają, odpowiednio, dolną i górną granicę i-tego przedziału klasowego,

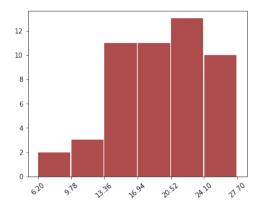
- \cdot liczności n_i obserwacji należących do kolejnych klas,
- częstości f_i,
- liczności skumulowane cn_i , tzn. licznością skumulowaną i-tej klasy nazywamy łączną liczność danej klasy oraz klas poprzedzających daną klasę,
- · skumulowane częstości nf_i.

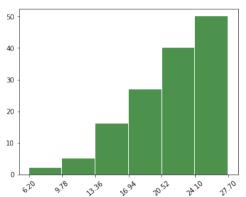
Histogram

Graficzną ilustracją szeregu rozdzielczego jest histogram.

- histogram liczności wykres słupkowy, którego podstawę stanowią przedziały klasowe, natomiast wysokości słupków są proporcjonalne do liczności n_i poszczególnych klas;
- histogram częstości wykres słupkowy, którego podstawę stanowią przedziały klasowe, natomiast wysokości słupków są proporcjonalne do częstości $f_i = \frac{n_i}{n}$ poszczególnych klas;

Przykład wizualizacji histogramu liczności i skumulowanych liczności.

Syntetyczne charakterystyki próby

Syntetyczna ocena dotyczy w szczególności

- · poziomu cechy,
- jej zróżnicowania,
- kształtu rozkładu cechy.

Statystki opisowe dzieli na

- · miary położenia,
- · miary rozproszenia,
- · charakterystyki kształtu.

Miary położenia

Wśród miar położenia wyodrębnia się

- · miary tendencji centralnej wskazują wartości "typowe" badanej cechy,
- miary pozycji określają położenie wybranych obserwacji względem innych obserwacji w próbie.

Miary tendencji centralnej

Średnią arytmetyczną z próby losowej X_1, \ldots, X_n nazywamy liczbę określoną wzorem

$$\overline{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} X_i.$$

Modą, dominantą nazywamy wartość najczęściej powtarzającą się w próbie.

Miary tendencji centralnej

Medianą z próby nazywamy taką wartość cechy, że co najmniej 50% obserwacji przyjmuje wartość nie większą od niej i jednocześnie co najmniej 50% obserwacji ma wartość nie mniejszą od tej wartości.

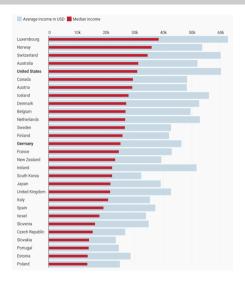
Formalnie, można ująć to wzorem

$$\mathsf{Med} = \begin{cases} X_{\frac{n+1}{2}:n} & \mathsf{gdy} \ n \ \mathsf{jest} \ \mathsf{nieparzyste} \\ \frac{1}{2}(X_{\frac{n}{2}:n} + X_{\frac{n}{2}+1:n}) & \mathsf{gdy} \ n \ \mathsf{jest} \ \mathsf{parzyste}, \end{cases}$$

gdzie $X_{k:n}$ oznacza k-tą statystykę pozycyjną, czyli k-tą obserwację w uporządkowanej niemalejąco próbie

$$X_{1:n} \leq X_{2:n} \leq \ldots \leq X_{n:n}.$$

Porównanie miar tendencji centralnej

Źródło 2: https://blog.datawrapper.de/weekly-chart-income/

Miary pozycji — kwartyle

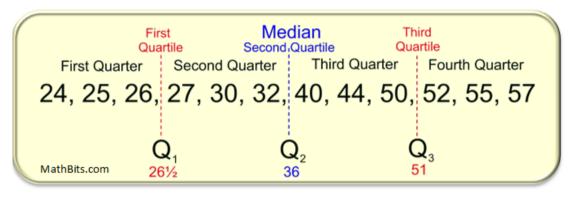
Pierwszy kwartyl (kwartyl dolny) Q_1 — to taka wartość cechy, że co najmniej 25% obserwacji przyjmuje wartość nie większą od niej i jednocześnie co najmniej 75% obserwacji ma wartość nie mniejszą od tej wartości.

Drugi kwartyl jest równy medianie.

Trzeci kwartyl (kwartyl górny) Q_3 — to taka wartość cechy, że co najmniej 75% obserwacji przyjmuje wartość nie większą od niej i jednocześnie co najmniej 25% obserwacji ma wartość nie mniejszą od tej wartości.

Oprócz kwartyli w statystyce opisowej stosuje się

- · decyle dzielące uporządkowaną niemalejąco próbę na 10 równych części,
- percentyle, centyle dzielące uporządkowaną niemalejąco próbę na 100 równych części.

Źródło 3: https://mathbitsnotebook.com/Algebra1/StatisticsData/STboxplot.html

Miary rozproszenia

Rozstęp — odległość między najmniejszą największą obserwacją w próbie

$$R = X_{n:n} - X_{1:n}$$
.

Rozstęp międzykwartylowy — odległość między pierwszym a trzecim kwartylem

$$IGR = Q_3 - Q_1.$$

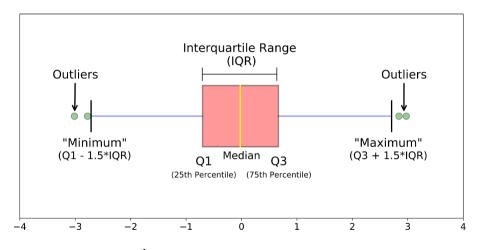
Wariancją z próby nazywamy liczbę

$$S^{2} = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^{n} (X_{i} - \overline{X})^{2}.$$

Odchylenie standardowe — pierwiastek kwadratowy z wariancji

$$S = \sqrt{S^2}.$$

Wykres skrzynkowy (ang. boxplot)

Źródło 4: Understanding Boxplots

Charakterystyki kształtu

O rozkładzie empirycznym powiemy, że jest

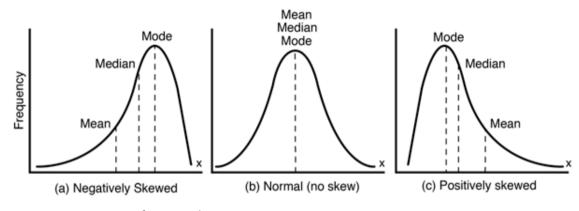
- symetryczny, lub
- asymetryczny
 - · asymetria dodatnia (prawostronna),
 - · asymetria ujemna (lewostronna).

Charakterystyki kształtu – współczynnik asymetrii, skośność

Współczynnikiem asymetrii nazywamy wielkość charakteryzującą stopień i kierunek asymetrii rozkładu empirycznego badanej cechy i wyznaczamy go ze wzoru

$$A = \frac{n \sum_{i=1}^{n} (X_i - \overline{X})^3}{(n-1)(n-2)S^3}.$$

- \cdot A=0 oznacza, że obserwacje są symetrycznie rozłożone względem średniej,
- \cdot A>0 określa dodatnią asymetrię,
- \cdot A < 0 określa ujemną asymetrię.

Źródło 5: Źródło: https://www.researchgate.net

Miary korelacji — współczynnik korelacji Pearsona

W przypadku jednoczesnego badania dwóch cech pewnej populacji naszą próbą jest ciąg par

$$(X_1, Y_1), \ldots, (X_n, Y_n),$$

gdzie X_i oraz Y_i oznaczają, odpowiednio, wartości pierwszej i drugiej cechy przyjmowane przez i-ty element próby.

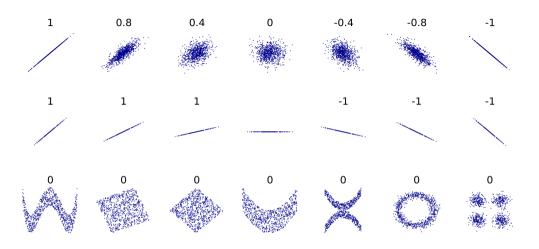
Wówczas współczynnik korelacji Pearsona jest dany wzorem

$$r = \frac{\sum_{i=1}^{n} (X_i - \overline{X})(Y_i - \overline{Y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^{n} (X_i - \overline{X})^2 \sum_{i=1}^{n} (Y_i - \overline{Y})^2}}.$$

Miary korelacji — współczynnik korelacji Pearsona

$$r \in [-1, 1]$$
:

- r = 1, oznacza, że punkty $(X_1, Y_1), \ldots, (X_n, Y_n)$, leżą na prostej rosnącej i wskazują silną korelację liniową dodatnią;
- r = -1, oznacza, że punkty $(X_1, Y_1), \dots, (X_n, Y_n)$, leżą na prostej malejącej i wskazują silną korelację liniową ujemną;
- r=0, oznacza to brak skorelowania liniowego, co nie jest jednoznaczne z brakiem istnienia jakiegokolwiek związku między badanymi cechami.

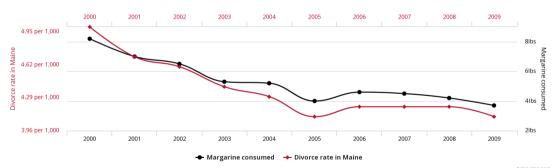
Źródło 6: Źródło: https://en.wikipedia.org/wiki/Correlationanddependence

Fałszywe korelacje

Divorce rate in Maine

correlates with

Per capita consumption of margarine

tylervigen.com

Źródło 7: Źródło: http://tylervigen.com/spurious-correlations

Materiały na podstawie

- Grzegorzewski P., Bobecka K., Dembińska A., Pusz J., Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka, WSISiZ, Warszawa, wyd. V - 2008.
- http://www.biecek.pl/Eseje/
- http://smarterpoland.pl/index.php/category/zly-wykres/
- https://python-graph-gallery.com/
- https://www.machinelearningplus.com/plots/top-50-matplotlibvisualizations-the-master-plots-python/